

for må vi prøve at kigge på alle andre handlinger også.

Det er strafbart i Danmark, det er vi enige om. Så må det også gælde i udlandet, og så kan man ikke sige, at argumentet bl.a. er, at så har de ikke deres forældre.

Jeg mener, at denne barbariske holdning, der udvises af disse mennesker, der gennemfører disse barbariske skikke, omgående skal stoppe, også i udlandet, og det håber jeg justitsministeren indser.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Må jeg godt spørge justitsministeren – jeg ved ikke, om ministeren vil svare med det samme eller tage det med i sin sidste besvarelse; jeg så allerhelst et svar nu: Når ministeren siger, det ikke nytter noget, fordi børnene, det går ud over, når det er forældrene, der faktisk er de skyldige i denne her sag, så nærmest bliver dobbelt straffet for det her, gælder det så i alle sager? Vil det sige, at forældre godt må banke deres børn sønder og sammen uden at blive straffet, fordi det så går ud over børnene, hvis forældrene bliver straffet? Altså det må da gælde hele vejen igennem.

Jeg synes simpelt hen, det var et elendigt argument, justitsministeren kom med, og hvis ikke der er andre argumenter – jeg hørte faktisk ikke ret mange andre – så synes jeg helt klart, at regeringen selvfølgelig burde være positiv over for det her forslag.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu var det sådan, at ministeren forespurgte, om det her overhovedet fandt sted i Danmark. Jeg vil sige, at det ikke er en sag, som Det Konservative Folkeparti har rejst, fordi vi tror, vi har fundet ud af et eller andet. Det er faktisk Somalisk Kvindeforening, der har rejst denne debat, og jeg kan sige, at via et telegram fra Ritzaus Bureau den 16. november 1995 siges det, at kriminalpolitiet i Århus i øjeblikket efterforsker en sag om kvindelig omskæring. Det drejer sig om et spædbarn fra et afrikansk land, der sammen med sine forældre er bosiddende i Århus Politikreds. Sektorchef Leif Jepsen fra socialvæsenet i Århus Kommune har også udtalt, at man ikke har noget overblik over problemets omfang.

Det er vi så enige i, men det er sådan, at der er formodninger om, at det her foregår i flere tilfælde, hvilket man også har kunnet se i dagspressen.

Holger Graversen (S):

Justitsministeren har allerede udmærket redegjort for indhold og hensigter med det foreliggende lovforslag, så det skal jeg ikke bruge tid på.

I Socialdemokratiet mener vi fortsat, at omskæring af piger og kvinder er en afskyelig form for lemlæstelse og mishandling, som vi alle naturligvis tager stærkt afstand fra. Derfor er vi også fortsat af den mening, at vi skal gøre alt, hvad vi formår for at få disse umenneskelige ritualer udryddet, uanset hvor i verden de foregår. Men det må først og fremmest være barnets tarv, vi skal varetage, når vi vælger blandt de forskellige midler til at bekæmpe omskæring.

Vi ved jo, at der er folk i Danmark fra afrikanske kulturer, der har omskæring som ritual, men ingen af disse kan være i tvivl om det danske syn på den grusomme lemlæstelse. Hvis det sker i Danmark – og lad os nu se, om det bevises; ét er at efterforske, noget andet at bevise – falder straffen efter den hårde voldsparagraf med domme op til 4 års fængsel og under skærpende omstændigheder op til 8 års fængsel. Som der peges på, er det rigtigt, at problemet så opstår, hvis forældrene tager en pige med til et land, hvor det er tilladt at få omskæring foretaget. Desværre har vi stadig væk enkelte europæiske lande – måske kun Tyskland – der ikke har forbudt denne handling. Men man arbejder med det i Tyskland, og jeg mener, at vi kan regne med, at også Tyskland vil forbyde det i nær fremtid.

Under alle omstændigheder har vi ikke hidtil nogen konkrete eksempler på, at det er sket i Danmark, og det underbygger selvfølgelig vores tro på, at påvirkningen med god og forståelig oplysning virker. Det fremgår da også af den rapport, en arbejdsgruppe under Sundhedsministeriet har fremlagt. Der foregår virkelig et intenst oplysnings- og påvirkningsarbejde, hvori kvinder med samme kulturbaggrund også medvirker. Flygtninge fra det pågældende land, og det er altså Somalia, får efter ankomsten klar besked om den danske holdning, og nævnte arbejdsgruppe under Sundhedsministeriet har foreslået en yderligere indsats vendt mod både sundhedspersonalet og pågældende flygtningefamilier. Desuden foreslås nedsat en arbejdsgruppe til løbende at følge sagen op og effektivisere oplysningsarbejdet.

Det skal heller ikke glemmes, at FN's børnekonvention, og det står i kapitel 24, efterhånden er underskrevet af langt de fleste lande, og at